

Title :	สืบหาทางไล่คน อพยพผู้ถูกขัง (29 พฤษภาคม) 成语古事
Subject Heading 1 :	
Subject Heading 2 :	
Source :	วิทยุ
Date :	วันจันทร์ที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 ๑๐๓ ๗

บัญชีที่ไอหัง วันหนึ่งเขาตรวจพบว่าเสมียนอำเภอคนหนึ่งได้ขโมยเงินหลวงยัดไว้ได้มวดยหนึ่งสลึง
นายอำเภอจึงเปิดศาลสอบสวนคดีนี้ เสมียนยอมรับผิด จึงถูกลงโทษด้วยการเขียนตี แต่เสมียนคน
นั้นไม่สำนึกผิด พุดเหยียดหยามนายอำเภอว่า

“一文钱算得了什么! 你也只能打我, 不能杀我!”

“一文錢算得了什麼! 妳也只能打我, 不能殺我!”

“Yì wén qián suàn dé liǎo shénme! nǐ yě zhǐ néng dǎ
wǒ, bùnéng shā wǒ!”

“อี เหวิน เขียน ชวน เต๋อ เหลี่ยว เงินเมอะ, หนี เทย จื่อ เหนิง ต้า หว่ว, บู เหนิง
ชา หว่ว!”

เงินแค่สลึงเดียวทำอะไรได้ ท่านเพียงแต่เขียนตีข้า แต่ไม่อาจประหารชีวิตข้าได้

นายอำเภอโกรธยิ่งนัก คิดว่าคนคนนั้นหมดทางเยียวยาแล้ว จึงเปลี่ยนคำตัดสินใหม่ว่า

“一日一钱, 千日千钱, 绳锯木断, 水滴石穿。”

“一日壹錢, 千日千錢, 繩鋸木斷, 水滴石穿。”

“yī rì yì qián, qiān rì qiān qián, shéng jù mù duàn, shuǐ dī
shí chuān.”

“อี รื่อ อี้ เขียน, เขียน รื่อ เขียน เขียน, เจิง จวี มู่ ตวัน, ฉุย ตี ฉือ ชวาน。”

“หนึ่งวันหนึ่งสลึง หนึ่งพันวันหนึ่งพันสลึง เชือกตัดไม้ซุงขาด น้ำหยดหินทะลุลง”

นายอำเภอพูดต่อไปว่า คนทำผิดเล็กน้อยเช่นนี้ เมื่อทำผิดบ่อยเข้า นานวันเข้าความผิดก็จะ
มหาศาลทีเดียว เพื่อตัดไฟแต่ต้นลม นายอำเภอจึงสั่งประหารชีวิตเสมียนผู้นั้นทันที เพื่อไม่ให้ใคร
เอาเป็นเยี่ยงอย่าง

โปรดอ่านต่อฉบับหน้า

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง